

می‌خواهم زنده بمانم

سال تولید: ۱۳۷۳

کارگردان: ایرج قادری

بازیگران: فرامرز قریبیان، فاطمه گودرزی، مهناز انصاریان و فتحعلی اویسی
خلاصه فیلم: اصلمان (فرامرز قریبیان) و ماه منیر (مهناز انصاریان) به دلیل ناسازگاری از هم جدا می‌شوند. بارید (سام محمدپور) پسری ۱۱ ساله است که نمی‌تواند تنهایی خود و مسائل خانوادگی‌اش را حل کند، بی‌توجهی پدر و مادرش هم مزید بر علت شده است. او تنها در دفترچه خود خاطرات و مسائل روزمره‌اش را می‌نویسد. پس از ازدواج مجدد اصلمان، بارید با وجود رابطه خوبی که با نامادری داشت اقدام به خودکشی می‌کند و نامادری (فاطمه گودرزی) متهم به قتل می‌شود.

روایت واقعی: مرگ مرموز پسر جوانی به نام پدرام یکی از پرسروصداترین پرونده‌های جنایی اوایل دهه ۶۰ بود. پدرام که همراه پدر و نامادری‌اش زندگی می‌کرد به نظر می‌رسید خودکشی کرده اما با این وجود نامادری او متهم به قتل شد و تا مدت‌ها روزنامه‌های آن زمان دادگاه‌های او را پوشش می‌دادند تا این که پس از چند جلسه رسیدگی، قضات به دلیل قانع‌کننده‌ای برای قتل نرسیدند و نامادری پدرام تبرئه شد.

خانواده

تشریح

۶ | ویژه‌نامه حوادث | روزنامه جام‌جم
چهارشنبه ۲۲ آبان ۱۴۰۳ | شماره ۱۰۸۰

قاتلان سریالی سوژه مستندسازان

همان‌طور که پیش از این اشاره کردیم پرونده شهلا ابتدا از سوی مهناز افضلی، مستندساز مورد توجه قرار گرفت. در سال‌های گذشته مستندسازان بیشتری سراغ قاتلان سریالی رفتند و روایتگر مستند جنایت‌های قاتلان خونسرد بودند. محمدحسین حیدری، کارگردانی است که سال ۱۳۹۶ سراغ پرونده مهین قدیری، اولین قاتل زن سریالی ایران رفت. در این مستند

جنبه‌های مختلف شخصیت مهین قدیری و پرونده قتل‌های او مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این پرونده بخش‌هایی از بازسازی صحنه قتل توسط مهین به نمایش گذاشته شده و تیم جنایی به تشریح اقدامات برای کشف راز این قتل‌ها پرداخته است. میکایل دینانی، کارگردانی بود که سراغ پرونده بیجه رفت. قاتل خونسردی که ۱۶ کودک و چهار بزرگسال را در منطقه پاکدشت و قیامدشت به قتل رساند. بیجه بعد از تجاوز به قربانیان آنها را از پا در می‌آورد. دینانی این پرونده را بعد از ۱۵ سال بازخوانی کرده است. مازیار بهاری هم مستندی از قتل‌های سریالی سعید حنایی در مشهد ساخت. مازیار بهاری پس از حملات ۱۱ سپتامبر در سال ۲۰۰۱ در مشهد در انتظار دریافت مجوز برای سفر به افغانستان و پوشش خبری سقوط طالبان بود. در همان دوران سعید حنایی، قاتل ۱۶ زن دستگیر شد و با افتخار به جنایات خود اعتراف کرد. مازیار بهاری توانست یک روز با همسر، مادر، فرزند، برادران و دوستان حنایی مصاحبه کند و به این ترتیب این فیلم مستند شکل گرفت.

بهاری درباره این مستند می‌گوید: خانواده او در دفاع از یک جنایتکار و بی‌ارزش دانستن زندگی ۱۶ قربانی او به دلیل این‌که روسپی بودند، مرا شگفت‌زده کرد. تکان‌دهنده‌ترین قسمت فیلم برای من صحبت‌های فرزند حنایی است که می‌گوید به راه پدرش ادامه خواهد داد.

روایت‌های مختلف از ماجرای شهلا

پرونده شهلا جاهد و ناصر محمدخانی یکی از پرونده‌های جنجالی دهه ۸۰ بود که با گذشت دو دهه از این جنایت و قصاص زن جوان در زندان همچنان در فضای مجازی موضوعی داغ برای کاربران محسوب شده و هرگاه با طرح یک ادعا یا انتشار فیلمی دوباره جنجالی می‌شود. این جنایت ۱۷ مهر سال ۱۳۸۱ در میدان کتابی تهران رقم خورد و در جریان آن لاله سحرخیزان، همسر ناصر محمدخانی در خانه‌شان به طرز هولناکی به قتل رسید.

فرزند لاله وقتی از مدرسه به خانه بر می‌گردد با جسد مادرش روبه‌رو می‌شود. مأموران بعد از دستگیری چند مظنون در این رابطه به شهلا رسیدند و او را بازداشت کردند. اما منکر قتل بود. سرانجام شهلا مهر سکوت خود را شکست و به قتل اعتراف کرد. پس از چند جلسه محاکمه جنجالی سرانجام شهلا به قصاص محکوم شد. حکم او پس از تأیید در دیوان عالی کشور سحرگاه دهم آذر ۸۹ در زندان اجرا شد.

مهناز افضلی اولین کارگردانی بود که سراغ این پرونده رفت و این جنایت و دادگاه شهلا را در مستند کارت قرمز روایت کرد. با گذشت بیش از ۲۰ سال از این جنایت هنوز بخش‌هایی از دادگاه شهلا از این مستند منتشر و در فضای مجازی جنجالی می‌شود.

خشم و هیاهو، فیلمی است که گفته می‌شود هومن سیدی سال ۹۴

بر پایه پرونده شهلا و ناصر ساخته است. این فیلم داستانی

جنایی و پیچیده از زندگی یک خواننده را به تصویر

می‌کشد و نام و شیوه روایت این فیلم، برگرفته از

رمان خشم و هیاهو نوشته ویلیام فاکنر است.

سال ۱۳۸۹ هم علی عطشانی فیلم یادم تو

را فراموش را از روی این پرونده ساخت.

در خلاصه داستان «یادم تو را فراموش»

آمده است: دامون مربی برکنار شده

یکی از باشگاه‌های پرطرفدار با دختری

که سال‌ها پیش با او ارتباط داشته

روبه‌رو می‌شود.

